

סדר יום קדול 39/ג

המליכה ועדת החוקה, חוק ומשפט
שהוקיימה ביום ה', כ"ג בטיון תשי"ג-6.53 בטה 11.35.

- הסתמור:
- ט. מונח - היו"ר
 - ע. מסף
 - ע. מיכילוב
 - ד. בר-רב-המי
 - ט. בגין
 - י. הררי
 - ז. ורהפטיג
 - ב. זוט
 - י. קליבנוב
 - י. שפירא

- נעדרו:
- ט. מרס
 - ב. מבניאל
 - ב. מוניה
 - ת. טובי
 - י. כסה
 - ק. לוז
 - ע. מילון
 - ט. סבה
 - ח. רובין
 - ד. שרי
 - ב. שרון
 - א. תבורי

- טוזמביט:
- ט. רוזן - שר המשפטים
 - ח. כהן - היועץ המשפטי
 - ה' קוקיה - מנהל משרד המשפטים
 - א. ידין - המשנה ליועץ המשפטי
 - ה' גלמס - משרד המשפטים

סדר-היום: חוק היסוד: הכנסת.

אני פותח את הישיבה.

היו"ר מ. מונח:

חוק-היסוד: הכנסת.

סעיף 31.

ד. בר-רב-המי: כל הורטים האלה אין מקומם בחוק הכנסת. בחוק זה צריך לכתוב רק שישיבות הכנסת תהיינה פתוחות ושהכנסת רשאית להחליט גם על ישיבות סגורות בהתאם לתקנון שלה. אני מציע למחוק את סעיף 31.

מ. בגין: חלק מהדברים הנמסרים בסעיף 31 פותרים בחוק יסודי, אבל אינני חושב שהכל פותר. דבר יסודי מאוד הוא הדבר הנמסר בסעיף-קטן (א), שלא תהיה מפסדות למנוע פירסומם של דברים בישיבה פתוחה על-ידי יו"ר הכנסת. זוהי שאלה יסודית. אני יודע מה נקבע בשאלה זו בתקנון, אולם אין לי ספק שהדברים האלה טובחים להופיע בחוק יסודי של הכנסת.

ט. בגין: אין צריך לאשר כי הדברים הנאמרים בישיבה פתוחה ניתנים לפירסום. הדבר הזה כלול בטלים: "ישיבה פתוחה". צריך לאשר רק "פירסום אמת". של הדברים שנאמרו בכנסת פטור מאחריות פלילית". כן צריכה להיות פיסקה מיוחדת המונעת את הנאמרות מיו"ר הכנסת לפבוע פירסום של דברים שנאמרו בישיבה פתוחה. לעומת זאת, יש מקום לאשר באילו תנאים דברים שנאמרו אפילו בישיבה סגורה ניתנים לפירסום, ושי רשמי להרשות פירסומם. פה כתוב שזה ייקבע בתקנון. זוהי התחטקות.

לדעתי יש להוציא מכאן את הפיסקה הקובעת עונשים. החוק הזה אינו בא להטיל חובות על אזרחים שאינם חברי כנסת. במידה שיש מקום לקבוע זאת, הרי זה בחוק העונשים הכללי או בחוק פיוחד שידון בענין זה.

י. הררי: אני מבין ואף מוכן לתמוך בדעה שאין להיכנס לפרטים בסעיף זה. אבל אז אין צורך לפרט גם את כל הדברים האחרים. אם אין מקבילים את העיקרון הזה, צריך לפרט, מולי אפילו יותר מהטפורט כאן, ולכלול בסעיף זה גם עונשים. לו בכל הסעיפים שדנו בהם עד כה היינו קובעים רק עקרונות, הייתי מקבל זאת לגבי סעיף זה. כיון שאנחנו מפרטים בכל הסעיפים, עלינו לשמור על פרופורציה.

אני מזכיר לחברי הוועדה כי ישנה החלטה של ועדת הכנסת, שהפכה לתקדים, האומרת כי מטעמי בטחון יש לה בטיאות הכנסת להסמיט דברים הנאמרים בישיבות פומביות. ברור שצנזורה היתה יותר יעילה בענין זה, מפני שאם מטעמיים דברים שהסנזורה וס"דברי הכנסת", העתונאים מפרסמים זאת לפי הזיכרון. אבל הכרחי להכניס את האפשרות הזאת, מפני שקרו כמה מקרים שדברים שנשטעו בוועדה לענייני חוץ ובטחון, שלא ניתנו לפירסום, נאמרו על-ידי חברי כנסת בישיבה פומבית, אם שתוך כוונת זדון ואם שתוך שטף הויכוח. אנחנו מוכרחים להשאיר את האפשרות להסמיט דברים שפירסומם אסור מטעמי בטחון, ואינני רואה מוסד אחר שייקבע זאת אלא בטיאות הכנסת.

לשאלה אם דברים אלה צריכים להיכנס לתקנון או לחוק הכנסת: אם אנחנו קובעים בחוק זה את הזכות לפרסם דברים, הרי שעלינו לקבוע כאן את הדין גם במקרה שדברים אינם ניתנים לפירסום.

אשר לישיבות הסגורות, או שנשאיר את הכל לתקנון הכנסת, או, אם נכניס זאת לחוק זה, עלינו להכניס את כל הפרטים.

אם אין סאנקציות על פירסום דברים, אין ערך לסודיות. מוכרחות להיות סנקציות.

אני מציע לוועדה לקבוע קודם את העיקרון, אם מפרטים או אין מפרטים בסעיף זה. אז יהיה מקום להיכנס לויס"ח על הפרטים.

ד. בר-רב-הטי: בתקנון מדובר של ישיבות סגורות. על ישיבות פתוחות שאפשר להסמיט חלק מהדברים הנאמרים בהן אין מדובר בתקנון, אבל ישנה החלטה שהיא בבחינת תקדים.

א. ידין: סעיפי התקנון מפרטים את הדברים, והסעיפים הטובאים כאן מסתמכים על התקנון. בכל זאת מופיעים סעיפים אלה במידה גדולה של פירוט, מפני שהם צריכים לקבוע את הדין כלפי חוץ. אדם צריך לדעת אם נותר להוציא מן הישיבה, אם נותר לו אסור לו לפרסם דברים הנאמרים בישיבה. יתכן שאפשר להוציא חלק מהדברים שנאמרים כאן, ולהעבירם לתקנון. על כל פנים, צריך להשאיר כאן את הפרטים הנוגעים לאנשים מן החוץ.

י. טפירא: אם נאמרים דברים סנסציוניים בישיבה, עתונאי יכול להודיע על כך מיד למערכת, והסמטת הדברים כבר אינה מועילה.

רל.

ועדת החוקה, חוק דטסט
9.6.53
חוקי היסוד: הכנסת.

א. ידיו:

היו"ר הינו הנכנס לאחיות עד לגמר הישיבה. הוא יכול לאסר סיד כל הדברים אינם ניתנים לפירסום. אם התקבון מאפשר ליו"ר להדיע על כה סיד, ולא לאחיות עד לגמר הישיבה, הרי האיטור לא יהיה כלפי חוץ/יהיה קשור בסנקציה פלילית.

ד. בר-רב-המי:

חובתו של היו"ר להתייעץ בנושאים בענין זה, מונעת ממנו אפשרות של התערבות טיידית.

ט. בגין:

אני מציע במקום הנוסח הטופיע בהצעת החוק את הנוסח הבא: "א) פירסום אמת של דברים שנאסרו בישיבת-כנסת פתוחה, פטור מאחריות פלילית ואזרחית; (ב) התקבון יקבע את התנאים בהם הדברים שנאסרו בישיבת-כנסת פתוחה לא יהיו נתונים לפירסום בגלל טעמי בטחון הסדינה בלבד, ואת התנאים בהם דברים שנאסרו בישיבת כנסת סגורה יהיו נתונים בשלמותם או בחלקם לפירסום."

היו"ר ס. אונג:

לדעתי, חסרה פה הצנזורה על הדברים. כתוב כי אין אחריות פלילית על פירסום הדברים, אבל אין כתוב כי אי-אפשר להטיל צנזורה עליהם.

ד. בר-רב-המי:

הצעת חבר הכנסת בגין מונעת אפשרות לאסור על פירסום דברים הנאסרים בישיבה פתוחה של הכנסת, שלא טעמי בטחון. בתקבון הכנסת, לפסל, יש אפשרות לאסור פירסום דברים שיש בהם ילבוץ.

י. טפירג:

כרגע אין אנחנו רואים צורך לאסור פירסום של דברים שלא טעמי בטחון. יתכן שתהיה התפתחות כזו של דברים שתביא אותנו להחליט לאסור פירסום של דברים גם אם אינם בוגעים לבטחון. לא טוב שנצטרך אז לשנות את חוק היסוד. טוב להשאיר זאת לתקבון.

י. הררי:

אם רוצים להשאיר את קביעת הדברים האלה לתקבון הכנסת, צריך להשאיר לתקבון את הכל. אבל אם רוצים לקבוע פה כי ישיבות הכנסת תהיינה פוטטביות, מוכרחים לקבוע גם את האפשרות וזאת מן הכלל של קיום ישיבות סגורות, ואת מכניסיים סייגים, אינני מוכן לסייגים אחרים מאשר בטחון הסדינה. פוטטביות הדיונים אינה פחות חשובה מדברים אחרים, אשר בגללם אפשר להציע מניעת פירסום. אי-אפשר להשאיר את הדברים האלה לתקבון, כי לא יתכן שהרוב יוכל לשנות זאת בכל פעם.

הוחלט:

1. על דברים הנאסרים בישיבה פתוחה של הכנסת לא תהיה צנזורה, ולא תוטל אחריות פלילית על פירסומם.
2. תינתן אפשרות ליו"ר הכנסת להגביל את פירסומם של דברים הנאסרים בישיבה פתוחה של הכנסת.
3. לא לקבל את ההצעה לכתוב בחוק כי מניעת פירסום דברים הנאסרים בישיבה פתוחה של הכנסת, יכולה להיות רק טעמי בטחון.

ט. בגין:

אני מציע להציא את הפיסקה הדנה באיסור הפירסום, ולהשאיר זאת לתקבון.

ועדת החוקה, חוק וטמפט
9.6.53
חוקי-היטוד: חוק הכנסת.

י. ספירא: אני מציע לנסח את הסיפא של הסעיף כך: "אולם במידה שתקבול הכנסת מטמטר זאת, יהיה יו"ר ישיבה רשמי בתוך אותה ישיבה לציינ דבריה שנאמרו באותה ישיבה ושאינם ניתנים לפירסום".

הוחלט: 1. לא לקבל את הצעת ס. בגין לחוק את הסעיף.
2. לקבל את הצעת י. ספירא לנסח את הסיפא של הסעיף כך: "אולם במידה שתקבול הכנסת מטמטר זאת, יהיה יו"ר ישיבה רשמי בתוך אותה ישיבה לציינ דבריה שנאמרו באותה ישיבה ושאינם ניתנים לפירסום".

ס. בגין: מטמטר שנתקבלה הצעת חבר הכנסת ספירא, הגיון הדברים מחייב למטר כי "פירסום דבריה שנאמרו בישיבה פתוחה יהיה בלתי מוגבל על-דלי כל גורם אחר מחוץ לכנסת, ופטור מאחריות פלילית ואזרחית".

י. ספירא: אני יכול לתאר לעצמי שיטת בכנסת אנשים שאינם כה טעונינים למטר על סודות צבאיים, ולוצאים כי הדרך הטובה ביותר לפרסם סודות כאלה היא אפירתם בכנסת. האם נוכל להסכים כי במקרה שיו"ר הישיבה לא היה ער ולא הרגיש בדבר מיד, ייתנו לפירסום סודות הסדינה כמובן שיותר אלגנטי לכתוב כי אין שום הגבלה כזאת, אבל אינני חושב שאנחנו עושים את הדבר הנכון בסביל הסדינה. לכן אני מציע שלא להכניס את הטלים "בלי כל הגבלה", ולהסתפק בכך שכתוב "סודות לפירסום". זה אומר שהדברים סודות לפירסום כל עוד אין איסור.

ס. בגין: מדבריו האחרונים אל סר ספירא מסתבר כי היה הגיון בהצעה שטר הדרי ואני הצענו, לאפשר טניעת פירסום דבריה הנטמעים בכנסת רק כשיש להם נגיעה לעניני בטחון. כי בענין זה ישנו פטו המסותף לכל אלה הדואגים לקיום הסדינה. אבל סר ספירא הציע, והצעתו נתקבלה, כי יו"ר הישיבה יוכל לפסול לפירסום גם דבריה אחרים, שאינם קטוריה רק בבטחון הסדינה. לפעשה, יו"ר הישיבה יוכל לפסול לפירסום כל דבר שהוא יחשוב כי אינו ניתן לפירסום. עכשיו מציע סר ספירא למטר את ההכרעה בעניני בטחון למישהו העומד מחוץ לכנסת. אטום הצנזורה נקראת "צנזורה בטחונית", אבל היא אינה צנזורה בטחונית כלל. לא יתכן שהצנזורה, שהוא אדם בורד, יחליט כי דברים שנאמרו בכנסת ושהיו יו"ר לא עמד על הצורך למנוע את פירסומם, אסורים לפירסום. עלינו להבין כי מבחינת האויב אין לזה ערך, כי אם דברים נזרקים לחלל הכנסת, הם יגיעו אל האויב, בין אם יפורסמו ובין אם לא יפורסמו בעתות.

י. הררי: ישנם דברים ידועים, שאין בטחונים בנכונותם. הרמטכ"ל ידיו אמר פעם: לו ידענו כמה כסף אנו מוציאים כדי להיות בטוחים כמה שאנחנו יודעים!

ס. בגין: אני אומר כי הענינים האלה אינם קובעים את ידיעותיו של האויב. לא יתכן שאדם שמחוץ לכנסת יקבע את סידת ההיתר לפרסם דבריה שנאמרו בכנסת ושהכנסת התירה את פירסומם, כי אם כן, אין לדבר סוף, כי כל דבר יכול להפוך לסוד. קביעה כזאת היא סביקטיבית בהחלט.

י. ספירא: אני מבקש לדחות את ההצבעה. יש לי ספיקות. אנחנו אומרים כי פירסום אומת אל דברים הנאמרים בישיבה של הכנסת פטורים מאחריות פלילית ואזרחית. יכול חבר כנסת לעלות על בטת הכנסת ולמטר כי פלוני הוא גנב. מאד שחבר כנסת ניצל לרעה את עמדתו, מדוע יהיה סותר למטר אח"כ בכל בית-כנסת ובכל מקום שהוא לקרוא לאותו אדם "גנב", ולהגיד: חבר כנסת זה וזה אמר זאת בישיבת הכנסת, ולהיות פטור מאחריות פלילית ואזרחית? זוטני שאין זה צריך להיות כך. אני מבקש לדחות את ההצבעה על מנת להתייעץ עם חברי בענין זה.

הל.

ועדת החוקה, חוק וסמט
9.6.53
חוקי היסוד: חוק הכנסת.

הוחלט: להשאיר פתוח את סעיף 31-קטן (ג), בהתאם
לבקשתו של חבר הכנסת י. שפירא.

ע. היכי לוב: בקטר לנוסח סעיף 31(ג): מי יכול להיות שמינו
חבר הכנסת ושירדע את הדיון? זה יעל להיות רק
עובד הסדינה.

ד. בגין: מי זה יכול להתגבב.

י. הררי: היה נהוג כי הנויות ולא יו"ר הישיבה רשמי
לפסול דבריו שנאמרו בכנסת, טעמי בטחון. צריך
לסקול את הדבר.

פ. רוזן: ההצעה המובאת לפניכם לא היתה בהצעת סדרד הסמטסיה,
סטיטה יסוד לעבודת וועדת המטה. לעומת זאת,
בהצעת חוק לזיכי העובדים (עבירות נגד הסדינה) מדצמבר 1952, בה היה
סעיף 37, שסטר: מי שפירסם ידיעה על המתרחש בדיונים של אחד הגופים -
- - ואלה הם הגופים: הכנסת בישיבה סגורה, כל ועדה טועדת הכנסת וכל
ועדת מטנה של ועדה כזאת, המטטלה וכל ועדה שהמטטלה הרכיכה סביו חכריה,
וכל גוף אחר שהמטטלה הבריזה עליו ברטוטות סזה חל עליו.
העמותות המקומטת נגד הסעיף הזה, בטענה שחלות הוראות על המפרטסיה את
הדברים הטלה, וזוהי לא רק זכותה של העמותות אלא גם חובתה, ויתרבו
על הסעיף הזה, ובהצעה החדטה ספברואר 1953, שהובאה כבר על-ידי המטטלה
החדטה, הסעיף הזה איננו. לעומת זאת נמצא בהצעה החדטה סעיף שהוטג תרגום
סילולי ססעיף של החוק הפלילי השויצרי, סעיף 38: מי שפירסם מיסטך
או חלק סטבו, המכיל הורטה, החלטת או דיון של רשות מרסויות הסדינה,
ספירסוטת אסור מכוח חוק או מכוח הורטה של אותה רשות, דינו סטר
סנה אחת.

אני רואה שוועדת המטנה אטר סיפלה בחוק זה, חזרה
לסעיף 37, שמנחנו ויתרנו עליו. רציתי רק לקבוע את העובדות הטלה.

ה. בגין: אם יטבו חוק אחר, חוק כולל הדן בענין זה, אולי
מוטב לסחוק את הדבר הזה בחוק זה.

הוחלט: להשאיר את סעיף 31 פתוח עד לישיבה הבאה.

סעיף 32.

ד. בר-רב-האי: בתקנון הכנסת כתוב שהכנסת מתכנסת לשני כנסים
בטנה. אח"כ בא פירוס התאריכים. כמו-כן כתוב כי
יו"ר הכנסת יורה על הסך ישיבות הכנסת בימי הפגרה או יכנס אותה
לישיבה בימי הפגרה אם כחה על כך דרישה טמת הטטלה, טמת ועדת הכנסת
או טמת 25 חברי הכנסת. ההבדל היחידי הוא שלפי אותה הצעה תוכל גם
ועדת הכנסת לדרוש כינוס הכנסת בימי הפגרה. אני מוכן להביע לסחוק
את התוספת הזאת של ועדת הכנסת. לעומת זאת, יש לי ספק ביחס לסטר
של 25 חברי כנסת. הוא סאוד סרירותי. אני מציע להעלותו ל-30, ולכתוב:
רבע סחברי הכנסת.

י. שפירא: צריך להשאיר גטישות בטאלה פתי הכנסת יוצאת לפגרה.
פה צריך לכתוב רק שיטנו מוסד של פגרה ויטנה
אפשרות לביטולה. כל זה צריך להיות סרוכו בטעיף של כנסים ופגרה.

ר.ל.

י. הררי:

צריך לקבוע כי הכנסת מתכנסת פעמיים בשנה, ושהיו"ר חייב לכנסה בתחילת כל חצי שנה, מבלי לקבוע שהיא צריכה לשבת דוקא שמונה חדשים. הרי יתכן שנוסאי הדיון יחייבו דיון במסך יותר מטמונה חדשים, ויכול להיות שלא יהיה צורך לשבת במסך שמונה חדשים. פה צריך לקבוע רק שהיו"ר יכנס את הכנסת פעמיים בשנה, באביב ובסתיו, וכל היתר יש להטטיר לתקנון.

ס. בגין:

לטען הסדרת הענין הזה אני מציע להכניס לחוק שני טונחיים: "כנס קבוע" ו"כנס שלא סן הטנין". צריך לקבוע כי הכנסת מתכנסת לכנסיה הקבועים פעמיים בשנה, ואינני חושב כי טיותר לאמר בגבולות של אילו תאריכיה. יש לכתוב גם כי נוטף על כך תתכנס הכנסת לכנסים שלא סן הטנין על פי דרישה של מספר ידוע של חברי כנסת, וכו'.

ז. ורהפטיג:

נחוץ לקבוע כאן כי הכנסת תטב לפחות שמונה חדשים בשנה. דבר זה קטור בטאבק בין הפרלטנס ובין הסלטון. הסלטון אינו זקוק לפרלטנס, פרט לאיזור התקציב. לכן מבטיח הפרלטנס סיהיו לו שני כנסים קבועים. גם אם כותבים שהכנסת תכונס פעמיים בשנה, אין זה מספיק, מפני שפטור לכנס כנסת לטבועיים ולטלוח את חבריה הביתה. רק קביעת שמונה חדשי עבודה מבטיחה את קביעו: עבודת הכנסת. ישנם פרלטנטיים הקובעים וועדה שתודת כדי להבטיח את ההטטכיות בין כנס לכנס.

א. ידיון:

נוסח הסעיף אשר היה בפני ועדת הטטנה עונה על חלק מהטאלות שהתעוררו כאן. סעיף-קטן (א) קובע כי הכנסת תתכנס לטני כנסים בשנה, וקובע בגבולות של אילו תאריכים יימטכו הכנסים. סעיף-קטן (ב) קובע כי יו"ר הכנסת יאריך את כנס הכנסת או יכנס את הכנסת בימי פגרה לדרישתם של שלוסים חברי כנסת או לדרישת הטטטלה. סעיף-קטן (ג) קובע כי יו"ר של וועדה טוועדות הכנסת יאריך את יטיבת הוועדה או יכנס את הוועדה בימי הפגרה לדרישת חלק מחברי הוועדה או לדרישת הטטטלה.

י. ספירא:

טדוע לא נקבע כי הכנסת יושבת כל הזמן טלבד בזמנים שהיא יוצאת לפגרה.

ב. חת:

הרי יש לבו גם פגרה טבועית. בכל טבוע אנחנו עובדים רק שלושה ימים, ויוצאים לפגרה של שלושה ימים. הנוסח אינו ברור בענין זה. טוטב לקבוע מספר כנסים בשנה, טצריכים להתחיל בתאריך טטויים ולהטטיים בתאריך טטויים.

1. הוחלט: לא לקבוע בחוק טום דבר בענין הפגרה, אלא רק בענין כנסי הכנסת.

2. לא לקבל את ההצעה לקבוע בחוק רק את ההתחלה של טני הכנסים.

3. לא לקבל את ההצעה לקבוע את מספר החדשים שהכנסת תטב.

4. לקבל את ההצעה לקבוע את גבולות התאריכים של כנסי הכנסת.

ע. איכילוב:

אני מציע לקבוע זאת כך: טראטית אייר ועד ראטית אלול; טראטית חטון ועד ראטית ניסן, אם "ראטית" אינו טטונח הטתאים טבחינה טטפטית, אני מציע לכתוב בטקום זאת בעטרת היטים הראטוניים.

י. שפירא: אנחנו יכולים לאשר כי הכנסת תכונס ביום ב' בטבוע הראשון החל מאיר ה' באייר. מכיון שיש

לנו שני כנסים, מה שקראנו עד עתה פגרה, תהיה תקופת "בין הכנסים". בין כנס לכנס אפשר לקרוא לכנס שלא מן המניין. חוץ מזה אפשר להתדין כנס, ואין זה כנס שלא מן המניין, אלא אותו הכנס. לגבי הכנס השני אפשר להגיד: יום ב' הראשון בחודש חסון. אפשר לקבוע בתקנון את האפשרות של דחיית כינוסו של כנס, או הארכת ישיבתו של כנס, על מנת לאפשר גמישות מסויימת.

ז. ורהמטיג: אני מציע לקבוע כי שני הכנסים יימסכו לפחות שמונה חדשים, ושיהיה תאריך מתי מתחיל כנס, אך לא יהיה תאריך מתי הוא נגמר.

אא

ב. חת: אינני חושב כי כדאי להכניס ביטוי "כנס מן המניין" או "כנס שלא מן המניין". מדוע צריך להגביל את הכנסת? צריך לקבוע רק שהכנס צריך להתחיל ביום מסויים, וצריך להימשך לפחות תקופה מסויימת.

י. הררי: אני מציע שלא לקבוע תאריכים קפואים. מוטב לקבוע כי יהיה על יו"ר הכנסת לכנס את הכנסת באחד מימי ב' של חודש אייר. אין זה חשוב כל זמן שמובטחים שמונה חדשי עבודה. אפשר להשאיר זאת לשיקול דעתה של הנשיאות.

י. שפירא: בסבה שהבחירות מתקיימות בה, כשהבחירות בחודש סיון, יכול להיות גם כנס שלישי, המתחיל בתמוז.

אני מקבל את הצעתו של חבר הכנסת הררי. אבל יש להוסיף על כך שגם אין מכנסים את הכנסת באחד מימי אייר, הרי היא מתכנסת טאלה. ביום ב' האחרון לחודש אייר.

הוחלט: 1. שני הכנסים של הכנסת יימסכו יחד לפחות שמונה חדשים, וייקבע תאריכים גמישים רק למועד ההתחלה של שני הכנסים, בחדשי חסון ואייר.

2. לקבל את הצעת י. שפירא, האומרת שגם אין מכנסים את הכנסת עד סוף החודש שנקבע לכינוסה, היא מתכנסת טאלה ביום ב' האחרון של אותו חודש.

הישיבה נבעלה בשעה 13.30.